

## Mit szeretnél sportolni?

(Egy kérdőív vizsgálat nyomában)

A február első napjaiban számos beiratkozásra a JATE hallgatói idén a sarga adatlap mellé egy különleges kérdőívet is kaptak. A kérdőív szerkesztői átfogó képet szerettek volna kapni a hallgatók sportbeli előképzettségéről, igényeiről, javaslatairól.

Sajnos — adminisztratív hiba folytán — nem mindenki válaszolt a jól összeállított kérdésekre (tekintettel arra, hogy nem kapta meg ezt az említett lapot), a visszaérkezett válaszok azonban így is hűen tükrözik a testnevelés és sport helyét, szerepét a hallgatók életében.

Mielőtt az összesített tapasztalatokról ejtenénk néhány szót, hadd említsük meg: ez az érdeklődés összefüggésben van a művelődési miniszter tavalyi rendeletével. Eszerint, a helyi lehetőségek, feltételek (személyi, tárgyi), figyelembevételével a III. és a IV. évfolyamon is bevezethető a kötelező testnevelés óra. A JATE-n erre csak a III. éves tanárszakosok esetében voltak meg a feltételek (a hiányzó létszámról előző számunkban írtunk).

Vajon örülnek a testnevelés órának a hallgatók, vagy nem? Öröndetes, hogy a kérdésre szinte egyértelműen igen a válasz. S itt térhetünk vissza a bevezetőben írottakhoz. Úgy gondoljuk, nem túlzás kijelenteni, hogy a diákok jelentős részénél belső igény vált a sportolás. Egy részüknél ez csak igény marad, a megvalósítás különböző okok (elsősorban lustaság) miatt késik, ehhez azonban jó segítség a bevezetett plusz testnevelés óra, átrendelve a hallgatókat a „szeretném” állapotból a „csinálok”-ba. Ez egyúttal részben teljesíti azok igényét is, akik azt kérték: szervezzenek heti néhány alkalommal tömegsport órákat.

Ugyanakkor a tényleges tömegsport órák — a feltételek hiánya miatt — egyelőre való-

síndleg nem jönnek létre, hisz — mint említettük — ugyan-ezen ok miatt nem képes a testnevelési tanszék eleget tenni a testnevelési órák IV. évre való (ill. a III. évfolyam nem tanár szakosaira) kiterjesztési igényének.

Nem szívesen hangsúlyozzuk, de sajnos a lehetőségek messze az igények mögött maradnak. „Szeretnék fakultatív sportolási lehetőséget kapni.” „Ne csak azoknak legyen sportolási lehetőségek, akik versenyszerűen sportolnak.” „Legyenek nagyobb számban szervezett sportvetélkedők, az egyetemeken belül, ill. a karok között is.” — így a vélemények.

Ezek a kérések a tornaterem annyit hangoztatott hiányt buknak meg, így nem marad más, mint az egyetem szépen fejlődő szabadidő létesítményeit a megfelelő évszakokban még jobban kihasználni esetleg szervezettebb formában is. (Hozzátehetjük: futni persze minden évszakban és szinte bárhol lehet.)

Mindenesetre az összértékelés pozitív lehet: sok hallgató van, akiben megvan, ill. akiben felkelthető a rendszeres mozgás, sportolás vágya.

B. T.

## „Bika” még megrohamozza az NB I kapuját

Kacsaringós út (vég?) állomása Szeged

Vad István, Labdarúgó. 28 éves. A KSI-beli kezdést követően 8 évig, 1977-ig a Ferencváros játékosa. Igéretes tehetség. Utolsó Fradi-idényében azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy szinte menetrendszerűen belővi a maga mérkőzésenkénti egy gólját, nemegyszer sorsdöntő pillanatban. Azt mondják, összjátékban nem túl használható játékos, de a kapu előtt kiválóan feltalálja magát. Nagyon érzi, mikor kell odaérni, melyik az a pillanat, amikor alkalma nyílik a gólszerzésre.

1977. Vadon kívül két kiváló középcsatár a Fradiban (Szokolai, Esterházy). Órá nincs szükség, Nagyszabású cserebere-akció révén a Csepelhez kerül. Az első ott töltött idényben jól megy a csapatnak, a következő évben azonban bekövetkezik a „tragédia”: a Csepel búcsúzik az NB I-től, egyúttal Vad István is a vasgyáriaktól — a Volánhoz kerül.

Innen már öt idényük:

● Nem értem bele az edzői elképzelésekbe a Volánnál — mondja. — Ez egy kiesés ellen küzdő csapat volt, a mérkőzés 90 percéből 70—80-at védekezett. Nekem nem fektet ez a játékatípus, én támadó csapatban érzem jól magam. — A bajnokság végén megkeresett Fradibeli nevelő edzőm, aki ekkor a Hódmezővásárhelynél edzősködött, s hívott hozzájuk. Igent mondtam.

— Nem nagy presztizvesztés az a másodosztályban játszani valakinek, aki éveket NB I-es futballista volt?

● Úgy gondoltam, ha megy

a „játék” majd úgyszólván visszahív-nak, s bár tősgyökeres pesti vagyok — jólesett egy kicsit kiszakadni a fővárosi környezetből. — De Vászárhelyen sem maradtál sokáig...

● Amiért odamentem, azok a körülmények megváltoztak. Új edző jött, más elképzelésekkel, s ezekbe én újból nem értem bele.

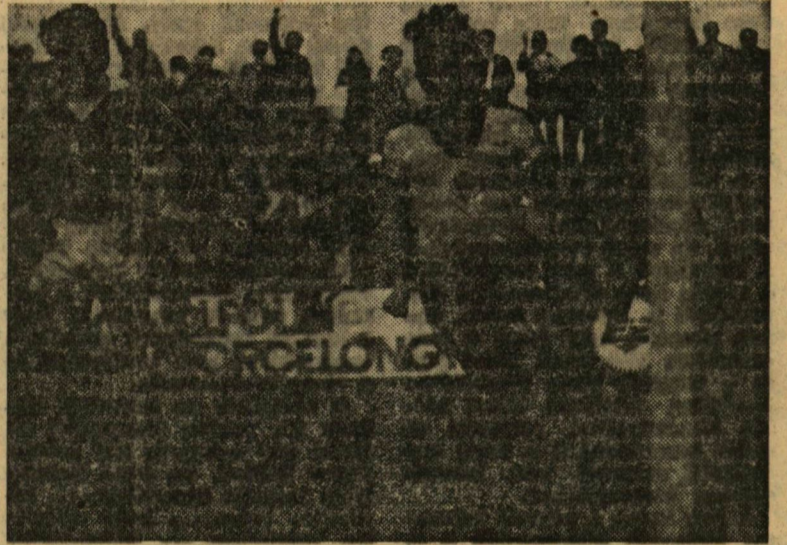
— Másfél éves vásárhelyi kitérő után Szegedre, a területi

● Nem, én az alapozás végére értem ide amikor már kialakult gárda volt. Nekem most kell bejászanom magam.

— Befogadtak a társaid?

● Az eltelt egy hét után erre elég nehéz válaszolni, de abból, hogy a Fradiban kapott becenevem („Bika”) szólítanak, arra következtetek, talán igen.

— Mi lehet a célod ebben a környezetben?



Jobbra a gólszerző: Vad István

bajnokságban játszó DÉLEP-hez igazoltál. Miért éppen ide?

● A DÉLEP jó kapcsolatban van a vásárhelyiekkel, s mivel még mástól évig oda szólt volna a szerződés, csak olyan helyre mehettek, ahova ők — közös megegyezéssel szerződést bontva — elengednek. Így tulajdonképpen más választásom nem is volt, elfogadtam a szegedi ajánlatot.

— Annyira mit jelent két osztállyal lejjebb játszani?

● Az NB I-ben magasabb az alapfizetés, több a prémium is. Bár pontosan még nem ismerem az itteni helyzetet...

— Mit remélsz az új csapatod-beli játéktól?

● Öt pont a hátrányuk a listavezetővel szemben, Szeretnék segíteni célkitűzésük megvalósításában, utólrni a vezető bajnokságban.

— Fix helyed van a csapatban?

● Először játékba szeretnék lendülni. Vászárhelyen főleg csere voltam, nem nagyon játszottam. Helyre szeretnék rázódni ideigleg is, mert az utóbbi idők eseményei kicsit megviseltek. Jó lenne újból gólokat is lőni, hisz a tavalyi 13-mal szemben ősszel csak egyet rúgtam.

— Es az NB I? Lemondtál róla?

● Nem, De nagyon ki kellene itt tűnnöm tavasszal, hogy felfigyeljenek rám.

A történetre ráfoghatnánk: egy sportoló tündöklése és... nem, bukása remélhetőleg nem. Talán még van erő a 28 éves játékosban, hogy felléle induljon a ranglétrán. Csillogó tudású NB I-es focistából területi bajnokságban játszó szürke valaki lett. Miért? Elfáult? Kiegett? Nincs vonzóerő? Egyik sem. De akkor ki érte ezt?

— B. TAMÁS —

## HÍREK

Huszonhárom csapat nevezett össze a három osztályban megrendezett dolgozói kispályás labdarúgó-bajnokságra. A tavaszi idény megkezdését az A csoportban vezető SZBK I. várja a legkedvezőbb helyzetben: még nem vesztett pontot.

Lezajlott a csapatverseny, s elkezdődtek az egyéni küzdelmek a JATE dolgozói asztalitenisz-bajnokságán.

Csapatban a nőknél a két hónapig tartó küzdelemsorozat, a korábbi hatszoros bajnok Fizika csapatát is megelőzve, ezúttal a Meskó Eszter, Szendi Zsuzsa, Vincze Irén összeállítással Esteroid (Szerves Kémia) csapata nyert.

A férfiaknál a korábbi évek eredményeinek figyelembevételével osztották két csoportra a 21 benevezett csapatot. Az A csoport küzdelmeit, s így a bajnokságot, egymás után harmadszor nyerte az Alkalmazott Kémia I. (Jáky Károly, Kiricsi Imre, Kiss Akos összeállításban). Ezzel a kupát is végleg elnyerték.

Az egyéni bajnokság eddigi eredményei:

Női egyéni: 1. Bálint Erzsébet (Biofizika), 2. Hernádi Zsuzsa (Kibernetika), 3. Bank Klára (Gazd. föld.)

Női páros: 1. Bálint-Hernádi, 2. Bank-Sajti, 3. Szendi-Nagy-né.

Férfi egyéni: 1. Dömötör Gyula (Ált. fiz.-kém.), 2. Hevesi Imre (Kís. fiz. int.), 3. Czágány László (Pol. gazd. tansz.).

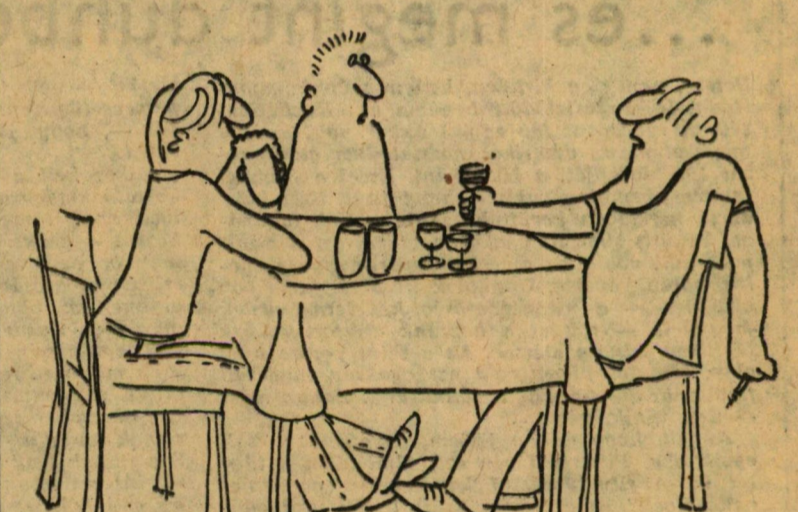
## Át-i-gaz-o-lás

A különböző sportágak különböző időszakban zajló átigazolási ideje egyre gyakrabban kavar kisebb-nagyobb hullámokat a hazai sportéletben. Az évtizedes probléma, a különböző reformok, javító szándékú változtatások ellenére sem megoldott. Időről időre botrányok okoz egy-egy kérelem („hát ez a háló, mikor mindent megkapott tőlünk”), illetve egy-egy döntés („öt miért igen, és a másikat nem?). Ezekkel ezelőtt az volt a szenciáció, ha a megszokott vidék—fővárosi áramlással iránnyal valaki szembe akart indulni. Vagyis, ha befutott sportoló fővárosi egyesületből vidékre kívánt távozni. Az akkori viharok elűtek, illetve más vízeken dülnek. Nem egy élsportoló átigazolási szándéka hetekig sajtótéma. Hogy ki miért akar egyesületet változtatni, az talán a fejtegetésben másodlagos kérdés, bár érdekes téma ezt is végiggondolni. Szerepel az indokok között családi ok, továbbfejlesztési vágy, egyszerűen a változtatás igénye, „meglepetésre” az is, hogy valaki végzettségének megfelelő — például mérnöki — munkakörbe szeretne kerülni, és persze, leggyakrabban — bár nem oly gyakran, mint azt a közvélemény tudni véli — anyagi előnyök. Mint már említettem, számunkra mindez most másodlagos. Sokkal inkább érdekes az a problémakör, ami a magyar sport amatőr—profiféligéből e témában fakad. Teljesen tisztázatlan ugyanis, hogy azok a juttatások, melyeket a sportoló kap, milyen ellenszolgáltatásért, és mennyi időre járnak. Nincs meg a jogok és kötelezettségek egyensúlya. Az egyesület ugyan „ad”, és „hozzásegít”, de hogy cserében meddig számít a sportoló eredményeire ellenszolgáltatásként — az tisztázatlan. Rendszerint — amíg hasznára van a csapatnak.

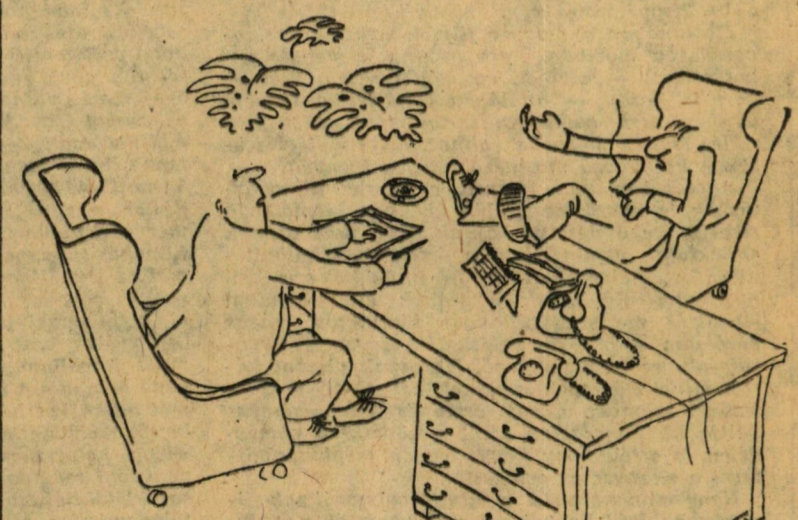
Nincs meg a követel-tartoziknak az az egyensúlya, amely egyértelműen megszabná: ennyi időre, ezt kapsz, cserébe ezt kell teljesítened. Ha letelt az idő, elmehetsz, vagy újból szerződést kötünk.

Ehelyett fejtelenség, vádaskodássorozat, átigazolási botrányok vannak, e tisztázatlan szabályzat vámszedőivel (mindkét oldalról). S vannak profi juttatást élvező amatőr szintű sportolók, és fordítva. Úgy gondolom, meg lehetne, és meg kellene találni azokat a kereteket, konkrét játékszabályokat, melyek ezen át-amatőr, félprofi sport tisztábbá tételét szolgálják. Kivédve ezzel többek között az átigazolási terén is a tisztátalanságot, hogy egyesek haszonélvezői, mások — mint legutóbb két, Szegedre tartó kosárlabdázó — károsultjai legyenek e kaotikus állapotoknak.

bal-ta



— A Dómban már jártatok?  
— Nem, hanyadosztályú?



— Nézd, dékánkám! Örülnek, ha megadnád az u. v. lehetőségét!  
(Szücs Ede karikatúrája)

# SPORT